

om, og vi er lige meget imod alle sammen, for forbrugerne ønsker det ikke. Det bliver bøvet, og så kan vi lige så godt lukke officielt, for det vil blive resultatet. At lade, som om man med en fradragsordning imødekommer noget hos forbrugerne eller hos virksomhederne, er nonsens, håbløst, og det er totalt uegnet til hjemmeservice. Jeg kan ikke se, at subsidiet bliver hverken større eller mindre, om man cutter 50 pct. ved fradrag eller 50 pct. ved en kompensation, som vi gør i kompensationsordningen her.

Derfor må jeg bare sige, at udvalgsbehandlingen må gå sin gang. Jeg vil bare endnu en gang opfordre til, at det ikke bliver et rent ideologisk, upraktisk punkt, der kommer til at afgøre fremtiden for disse virksomheder og for de mange, der faktisk nu er glade for hjemmeservice.

Så er der det med ordnede forhold. Min lampe lyser, og debatten har jo også kørt længe.

Jeg vil gerne understrege, at der ikke i dette lovforslag er krav om at indgå en overenskomst. Det har fru Lissa Mathiasen gjort opmærksom på, det har hr. Bjørn Elmquist gjort opmærksom på, og de har i øvrigt sagt fuldstændig det samme.

Det, regeringen har ønsket, er i lighed med tidligere lovgivning, som bl.a. jo er påvirket af, hvad den tidligere borgerlige regering stod for, at sørge for, at vi ikke får nogle virksomheder, der kan lave social dumping med et offentligt tilskud. Det er en dårlig idé, og så må jeg lige understrege, at de mange mand-kone og enkeltmandsvirksomheder naturligvis overhovedet ikke har noget at gøre med det her. Det ved enhver. Det drejer sig om virksomheder, der har ansatte, og man kan ikke komme og sige, at fordi der er en virksomhed oppe i København, der indgår en overenskomst, skal de nødvendigvis også have en nede i Karise. Det passer nemlig heller ikke.

Jeg ville meget anbefale Erhvervsudvalgets medlemmer og navnlig dem, der har været kritiske over for det her, nøje i udvalget at gennemgå bemærkningerne til lovforslaget, og hvordan det er præciseret, hvad der egentlig menes med ordnede forhold. Men jeg vil også gerne slå fast, at regeringen ønsker, at hjemmeserviceerhvervet skal udvikle sig til et rigtigt erhverv og en ordentlig arbejdsplads for dem, der arbejder dér. På den baggrund må jeg sige, at dagens mest bizarre ræsonnement mener jeg nok hr. Kjeld Rahbæk Møller tegnede sig for, for hr. Kjeld Rahbæk Møller er ganske enig i det perspektiv, og jeg tilslutter mig fuldstændig

beskrivelsen, at Europa har valgt arbejdsløshedsvejen, USA har valgt det, jeg kalder fattigdomsvejen, og vi har fået en servicebranche derovre, som man ikke kan leve af. Det ønsker vi ikke i Europa, men omvendt ønsker vi at få udviklet nogle ordentlige arbejdspladser i serviceerhvervene, for det er en god måde at få løst nogle beskæftigelsesproblemer på.

Så kan jeg bare ikke forstå SF's ræsonnement, der går ud på, at hvis vi ikke kan få penge til flere af de job, vil vi lukke dem, vi har. Jeg bliver nødt til at sige, at den fatter jeg ikke. SF anerkender behovet for de job, anerkender det fornuftige i at have dem, i at få gode arbejdsvilkår osv., men kan man ikke få flere af dem via en ekstrabevilling et andet sted, må de her også forsvinde. Det er et ræsonnement, jeg tror det kræves vi tygger temmelig længe på, men det lyder ikke, som om man ikke vil spytte det ud til sidst.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Under en meget stor del af erhvervsministerens besvarelse var jeg lige ved at tro, at det, ministeren egentlig havde medbragt, var sin tale fra sidste CD-landsmøde. Men der kom så også undervejs forskellige svar ind på de ting, der rent faktisk har været debatteret i Folketingsalen i dag.

Jeg skal bare sige for en ordens skyld, at jeg nu ikke har hørt, men det kan være, vi ikke har deltaget i den samme debat, at der er nogen, der forsøger at nedgøre det at gøre rent, det at slå græs eller andre gode ting. Det er vi jo såmænd nogle, der selv må gøre, og vi synes da ikke, at det er nedværdigende, at vi slår græs, gør rent osv. Så den dér med at det er meget bedre at rengøre togvogne end at gøre rent, og at det er ganske forfærdeligt for dem, der på den måde ses ned på, kan jeg ikke følge og slet ikke på baggrund af den debat, vi har haft i dag.

Både erhvervsministerens og partiernes argumenter er velkendte, og der kommer jo ikke noget nyt ud af at gentage de argumenter, som vi alle sammen ved at hinanden står for, 60 gange. Nu er det altså sådan, at der er nogle forskellige holdninger til det her spørgsmål i Folketinget, og at regeringen, på trods af at der er et flertal i Folketinget, der p.t. er imod dette lovforslag, har valgt at fremsætte det.

Så var det, jeg tillod mig at spørge erhvervsministeren og også regeringspartiernes ordførere, hvorfor man har gjort det. Er det, fordi man